

## **INTERPRETACJA INDYWIDUALNA**

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111 t.j.) Prezydent Miasta Rzeszowa uznaje, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 12.12.2024 r. (data wpływu 19.12.2024 r.) przez o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego, tj. art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 z późn. zm., dalej jako: UOS) w zakresie zagadnienia, czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ, **jest prawidłowe.**

## **UZASADNIENIE**

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Wnioskiem z dnia z dnia 12.12.2024 r. (data wpływu 19.12.2024 r.) (dalej: Wnioskodawca) zwrócił się z wnioskiem dotyczącym tego, czy jest on zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ.

**W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:**

Wnioskodawca jest osobą fizyczną - radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda postanowienie o ogłoszeniu upadłości osoby zadłużonej oraz wezwie wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze, wnioskodawca za pośrednictwem tegoż systemu (Krajowy Rejestr Zadłużonych, dalej: KRZ) występuje do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego ze zgłoszeniem wierzytelności. Wraz ze zgłoszeniem wierzytelności wnioskodawca przedkłada syndykowi pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Wnioskodawca powziął wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności), w związku z czym wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Rzeszowa, jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 UOS.

**W związku z powyższym, zadano następujące pytanie:**

Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ?

**Zdaniem Wnioskodawcy:**

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa, za pośrednictwem rejestru KRZ.

Wnioskodawca wskazał, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 UOS.

Wskazał również na art. 5 UOS z którego wynika, że obowiązek zapłaty opłaty

skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli skutek dokonanej przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS (pełnomocnictwo) na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Wnioskodawca zwrócił również uwagę, że art. 1 UOS nie stanowi wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenie ma również treść normy wynikającej z art. 6 ust. 1 pkt 4 UOS, która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl powołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa w określonych nim organach.

W ocenie Wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie syndykowi wierzytelności dokonane za pośrednictwem KRZ nie jest czynnością dokonaną stricte przed sądem a ponadto, syndyk nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

Wnioskodawca następnie wskazał na brak możliwości uznania syndyka za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej ze względu na poniższe.

„Na wstępie zaznaczyć należy, iż postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie upadłościowe podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego.

Według jednego z poglądów postępowanie upadłościowe należy zaliczyć do postępowań wykonawczych (S. Włodyka, Pojęcie postępowania..., s. 326). Według innego stanowiska prawo upadłościowe jest - obok innych rodzajów postępowania cywilnego — odrębnym rodzajem postępowania cywilnego (P. Nazarewicz, Charakter postępowania upadłościowego oraz; wpływ upadłości na procesowe postępowanie cywilne, PPH 1992/1, s. 13; W. Broniewicz, Postępowanie cywilne w zarysie, Warszawa 2006, s. 20). Celnie kwestię tę ujął W. Siedlecki, który określił postępowanie upadłościowe jako specjalne postępowanie o charakterze egzekucji uniwersalnej skierowanej do całego majątku dłużnika, który wskutek zadłużenia stał się niewypłacalny (W. Siedlecki [w:] W. Siedlecki, Z. Świeboda, Postępowanie cywilne - zarys wykładu, Warszawa 1998, s. 29). Należy także zwrócić uwagę, że do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak i do postępowania toczącego się po ogłoszeniu upadłości (art. 229 pr. up.) w sprawach nieuregulowanych ustawą stosujemy odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej ustawy z 17.11.1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego. Stąd też za zasadny uznać należy wniosek, iż postępowanie upadłościowe, a w szczególności postępowanie prowadzone przez syndyka lub doradcę restrukturyzacyjnego nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

W art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego ustawodawca określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej, wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym

imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolonej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Nie sposób uznać ażeby syndyk (doradca restrukturyzacyjny) należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przepisie.

Brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej. Powołanie syndyka orzeczeniem sądu lub sędziego komisarza nie oznacza zawarcia umowy o pracę - brak jest bowiem jakiejkolwiek podległości służbowej czy zależności od kogokolwiek poza wyraźnie określonymi kompetencjami sądu lub sędziego - komisarza. Syndyk w ramach sprawowanego urzędu nie jest pracownikiem sądu. Powołanie syndyka nie oznacza również, nawet dorozumianego, zawarcia jakiejkolwiek innej umowy cywilnej. Do działalności syndyka nie można więc w drodze analogii stosować przepisów o umowie zlecenia, umowie o dzieło itd. Powołanie syndyka postanowieniem sądu wyklucza jakąkolwiek więź prawną pomiędzy syndykiem a wierzycielami, upadłym lub masą upadłości. Syndyk nie podlega wierzycielom ani upadłemu i nie ma prawa pobierać od nich jakichkolwiek świadczeń. Pojęcie „wykonywanie władzy publicznej”, o którym mowa w art. 77 ust. 1 Konstytucji, obejmuje tylko takie działania, które z istoty swej, a więc ze względu na charakter

i rodzaj funkcji przynależnej dla władzy publicznej, wynikają z kompetencji określonych w samej Konstytucji oraz innych przepisach prawa. Ich wykonywanie z reguły łączy się z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Chodzi zatem o działanie w takim obszarze, w którym może dojść do naruszenia praw i wolności jednostki ze strony władzy publicznej. Działania pozbawione możliwości władczego kształtowania sytuacji jednostki nie są objęte zakresem regulacji art. 77 ust. 1 Konstytucji, gdyż nie są wykonywaniem władzy publicznej, a co najwyżej wykonywaniem zadań publicznych pozbawionych charakteru władczego. Syndyk, wykonując zadania powierzone mu przez ustawę, nie ma kompetencji i władczych ani uprawnień do stosowania przymusu. Teza ta wynika m.in. z następujących uregulowań. Syndyk nie może stosować przymusu przy obejmowaniu majątku upadłego. Zgodnie z art. 174 ust. 1 p.u., jeżeli syndyk napotyka przeszkody przy obejmowaniu majątku upadłego, to wprowadzenia syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonuje komornik sądowy. Syndyk nie może również stosować środków przymusu wobec upadłego, który utrudnia mu wykonywanie jego czynności, ukrywa majątek lub w inny sposób uchybia swoim obowiązkom. Zgodnie z art. 156 ust. 1 p.u. syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości, przy czym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 p.u. wyznaczenie syndyka następuje

w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Jest to podstawowy sposób powołania syndyka. Powołanie na stanowisko syndyka następuje również w razie odwołania, zmiany lub wygaśnięcia funkcji poprzedniego syndyka (art. 170 p.u.).

Reasumując, na gruncie UOS brak jest podstaw, aby uznać, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny jest organem administracji publicznej bądź też podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie syndykowi pełnomocnictwa wraz ze zgłoszeniem wierzytelności w systemie teleinformatyczny KRZ nie stanowi złożenia go „w sprawie z zakresu administracji publicznej”, które to złożenie podlega opłacie

skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS”.

Następnie Wnioskodawca napisał, że z racji wykonywanego zawodu jako radca prawny podejmuje działania w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego na terenie całego kraju, dlatego też - racji powzięcia wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) poprzez KRZ - wystąpił on o wydanie interpretacji indywidualnej do kilku organów podatkowych, w których zamierza zgłosić wierzytelność oraz przedłożyć odpis pełnomocnictwa.

Na tak postawione przez Skarżącego pytanie we wniosku o interpretację indywidualną do Prezydenta Miasta Wrocławia, Organ podatkowy w interpretacji z 11 września 2024 r. wskazał, iż „przy wykonywaniu swoim obowiązków syndyk nie podlega ani upadłemu, ani wierzycielom, z którymi nie łączy go żaden stosunek prawnym. Syndyk nie jest ani organem sądu ani urzędnikiem państwowym. Jest on organem postępowania, któremu sąd upadłościowy powierza pełnienie funkcji określonymi przepisami prawa upadłościowego. Po nowelizacji ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe syndyk ma obowiązek założenia i prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności oraz udostępnienia ich (art. 228a). Zaznaczyć należy, że przed zmianą przepisów wierzytelności zgłaszane były bezpośrednio do sędziego komisarza. Zgłoszenia wierzytelności, co do zasady dokonywane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego - Krajowy Rejestr Zadłużonych, prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości, o czym stanowi ustawa z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych...”

Wnioskodawca na poparcie swojego stanowiska przywołał jeszcze inną interpretację odnoszącą się do tego zagadnienia z 9.09.2024 Prezydenta Miasta Katowic.

Wnioskodawca uważa również, że brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania za postępowanie sądowe. „Ustawodawca wyraźnie wyodrębnił syndyka od sądowych organów postępowania upadłościowego, a więc sądu i sędziego - komisarza. Wynika to z zasadniczej różnicy pomiędzy tymi podmiotami. Syndyk, wykonując funkcje organu postępowania upadłościowego, nie posiada uprawnień władczych, a także nie posiada uprawnień do samodzielnego wydawania orzeczeń wiążących uczestników postępowania. Syndyk nie ma również kompetencji do władczego kształtowania sytuacji innych podmiotów w drodze wydawania orzeczeń. Zgodnie z art. 260 ust. 1 p.u., sporządzona przez syndyka lista wierzytelności jest zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Podobnie, zgodnie z art. 351 ust. 1 p.u., sporządzony przez syndyka plan podziału funduszy masy upadłości jest zatwierdzany przez sędziego-komisarza.”

Następnie Wnioskodawca powołał się na projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 24.03.2020 r. (druk nr 3480 - str. 20), w uzasadnieniu tegoż projektu wskazane zostało: „ W związku ze zmianą określoną w art. 51 ust. 1 pkt 4, polegającą na tym, że proponuje się, aby zgłoszenie wierzytelności było dokonywane bezpośrednio syndykowi, mogłaby się pojawić wątpliwość, czy zgłoszenie to przerywa bieg przedawnienia, skoro nie jest to czynność przed sądem, gdyż syndyk nie jest organem sądowym. Syndyk

ustala listę wierzytelności, ale lista ta jest następnie zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Wydaje się więc, że dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego celowe jest jednoznaczne uregulowanie, że zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia (por. też zmianę do art. 178 ust. 3). ”

Wnioskodawca zauważył również, że należy mieć na uwadze, iż w opublikowanych i udostępnionych przez Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego materiałach szkoleniowo-dydaktycznych (stan prawny na grudzień 2020 r.) podkreślone zostało przez praktyków prawa upadłościowego (sędziów, radców prawnych), że do kwestii opłat skarbowych uiszczanych do pełnomocnictw składanych wraz ze zgłoszeniami wierzytelności należy stosować wykładnię wypracowaną do pełnomocnictw składanych komornikom, przy czym w dacie wydania wskazanego opracowania powołano się na nieaktualne już interpretacje. „W kompilacji pytań oraz odpowiedzi we wskazanym wyżej materiale szkoleniowym, zawarte zostało następujące zagadnienie: „Opłata skarbową od pełnomocnictwa do ZW powinna być uiszczona na rachunek gminy właściwej dla siedziby sądu upadłościowego czy siedziby syndyka (różne gminy) ? Odp. Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej jest: od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii - organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu. W konsekwencji będzie to organ właściwy według siedziby syndyka. Dodatkowo, Wnioskodawca zamieszcza poniżej fragment z komentarza Z. Ofiarskiego, Ustawa o opłacie skarbowej. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, który dotyczy opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi ale te rozważania można odpowiednio odnieść do pełnomocnictwa składanego syndykowi. Zwraca się także uwagę na to, że w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, iż obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo

w organie administracji publicznej lub sądzie. Oceniono w piśmiennictwie, że taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie. Tymczasem pełnomocnictwo w postępowaniu egzekucyjnym złożone do akt komorniczych jest skuteczne także w postępowaniu przed sądami (np. ze skargi na czynności komornika o udzielenie przybycia lub przysadzenia nieruchomości). Sąd bada akta komornicze także pod kątem tego, czy zawierają pełnomocnictwo procesowe. W tej samej sprawie adwokat, który złoży pełnomocnictwo u komornika, nie będzie miał obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, a adwokat, który złoży to samo pełnomocnictwo w sądzie, obowiązany będzie ją zapłacić.

Problem ten odmiennie zinterpretowano w ramach urzędowej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Organ podatkowy zaprezentował stanowisko, według którego określenie „postępowanie sądowe” użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. należy rozumieć szeroko, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 k.p.c. W myśl tego przepisu Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne). W związku z tym organ podatkowy do sądowego postępowania cywilnego zaliczył m.in. postępowanie egzekucyjne. Powołał się jednocześnie na art. 758 k.p.c., zgodnie z którym sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych i działających przy tych sądach

komorników. W konkluzji przyjął, że postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie pojęcia postępowania sądowego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. ”

Następnie napisano, że pod koniec 2020 i na początku 2021 r. - z uwagi na tożsame wątpliwości interpretacyjne jak te, przytoczone w przedmiotowym wniosku - złożone zostały przez pełnomocnika (radcę prawnego), który prowadzi praktykę zawodową w ramach tej samej kancelarii, co Wnioskodawca, wnioski o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w przedmiocie uiszczenia opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa do kilkudziesięciu organów podatkowych (wójtów, burmistrzów oraz prezydentów). We wszystkich siedemdziesięciu czterech (74) interpretacjach jakie Wnioskodawca otrzymał w odpowiedzi na złożone wnioski, organy podatkowe przychyliły się do stanowiska Wnioskodawcy, iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa. W jednej ze spraw, o których powyżej, pierwotne stanowisko organu było odmienne, natomiast na skutek złożonej skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i uwzględnieniu jej wyrokiem z 8 czerwca 2021r., sygn. akt: III SA/Wa 123/21, poprzez uchylenie zaskarżonej interpretacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, organ podatkowy (Burmistrz Miasta Garwolina) uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Wnioskodawca w załączeniu do przedmiotowego wniosku przedłożył, jak napisał, jedynie kilka z otrzymanych interpretacji jak również wskazane orzeczenie WSA w Warszawie.

Podobne stanowisko - już bezpośrednio dotyczące opłaty skarbowej od pełnomocnictw złożonego za pośrednictwem KRZ - wyrażone zostało w interpretacji Prezydenta Miasta Bielska - Białej z dnia 12 września 2024 r. Wskazane w niej zostało bowiem, że „Biorąc pod uwagę przepisy ustawy Prawo upadłościowe, syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) nie można także uznać za organ władzy sądowej. Ustawodawca bowiem wyraźnie wyodrębnił w nich syndyka od sądu oraz sędziego komisarza, nadając każdemu z nich określone komplementacje w postępowaniu upadłościowym. Dodatkowo w system teleinformatycznym KRZ, syndyk określony jest jako pozasądowy organ postępowania. Z powyższego wynika, że ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania które zobowiązywałoby do zapłaty opłat skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu, nie został on umieszczony w kręgu podmiotów wskazanych w art. 6 ustawy o opłacie skarbowej. Zatem, w świetle obowiązującego stanu prawnego należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe ”.

W podsumowaniu interpretacji podatkowej wydanej przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z 16 września 2024 r. napisano: „Z jego treści (przepis art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej — przyp. Skarżący) nie sposób wyczytać, że opłata skarbowa należy się wyłącznie wtedy, gdy złożenie pełnomocnictwa odbywa się w związku z czynnością podejmowaną przed sądem. Dopiero łączne odczytanie przepisu art. 1 ust. 2 i przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, który uszczegółowia zakres przedmiotowy opłaty skarbowej, pozwala na prawidłowe przyjęcie, że opłata skarbowa należy się od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa ale wyłącznie przed sądem. Syndyk jest pozasądowym organem postępowania upadłościowego. Nadzorca układu oraz zarządca układu są pozasądowymi organami postępowania restrukturyzacyjnego. Syndyk, nadzorca układu i zarządca układu nie są organami administracji publicznej, nie realizują ani

spraw ani zadań z zakresu administracji publicznej, nie działają w sposób władczy, zatem złożenie dokumentu pełnomocnictwa przed tymi podmiotami nie będzie podlegało opłacie skarbowej w związku z złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w sprawie z zakresu administracji publicznej ani w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej.

**W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa w świetle obowiązującego stanu prawnego** dotyczącego zagadnienia, czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ, stanowisko Wnioskodawcy **jest prawidłowe**.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 UOS - opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Art. 5 UOS stanowi o zakresie podmiotowym opłaty skarbowej, zgodnie z którym:

1. Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonania przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

2. Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na osobach lub jednostkach wymienionych w ust. 1, jeżeli w wyniku złożonego wspólnie zgłoszenia lub na ich wspólny wniosek dokonuje się czynności urzędowej lub na ich wspólny wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy i pełnomocniku lub przedsiębiorcy i prokurencie.

3. Jeżeli jedną ze stron czynności, o której mowa w ust. 2, jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej zwolniona od opłaty skarbowej, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na pozostałych stronach tej czynności.

Z kolei zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 UOS obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Powyższy przepis stanowi, że opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenie w takim

podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii.

Ww. przepisy wskazują zakres przedmiotowy i podmiotowy opłaty skarbowej, jak również termin powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Wynika z nich, że opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie między innymi pełnomocnictwa w sprawach z zakresu administracji publicznej, jak również w postępowaniu sądowym, natomiast obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 UOS.

Tak więc, opłacie skarbowej podlega złożenie pełnomocnictwa w określonych postępowaniach przed określonymi podmiotami.

Organ podatkowy podziela zdanie Wnioskodawcy, że ani syndyk ani doradca restrukturyzacyjny nie znajdują się w kręgu podmiotów zaliczanych do administracji publicznej, sądów lub podmiotów innych niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej.

Z uwagi na powyższe dokument stwierdzający udzielone pełnomocnictwo złożony syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ w związku ze zgłoszeniem wierzytelności nie podlega opłacie skarbowej. Dlatego też stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

## **POUCZENIE**

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35-016 Rzeszów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Konrad Fijołek

Prezydent Miasta Rzeszowa  
(Podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

- 1) Adresat,
- 2) Podkarpacki Urząd Celno-Skarbowy w Przemyśle,
- 3) aa.